

1115.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie organizacji skupu ziemiopłodów ze zbiorów w roku 1950.

Wkład pracy chłopów, robotników i pracowników P.G.R., P.O.M., S.O.M., członków spółdzielni produkcyjnych — przy wydatnej pomocy Państwa w ziarnie siewnym, nawozach, maszynach i traktorach, kredytach i obsłudze agrotechnicznej oraz przy wysiłku organizacji społecznych i politycznych — zagwarantował uzyskanie w roku bieżącym plonów lepszych od osiągniętych w latach ubiegłych.

Uzyskanie lepszych zbiorów oraz właściwe ich zabezpieczenie pozwoli na zaspokojenie potrzeb konsumcyjnych ludności oraz przemysłu w stopniu wyższym niż dotychczas.

Dla zapewnienia realizacji zaopatrzenia miast w artykuły codziennego spożycia jak chleb i ziemniaki, konieczne jest dokładne przygotowanie i sprawne przeprowadzenie akcji skupu nadwyżek towarowych zbóż i ziemniaków.

W celu przygotowania akcji skupu ziemiopłodów w roku 1950/51 Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

AKCJA ZBOŻOWA

1. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do dokonania skupu zbóż konsumcyjnych i przemysłowych w roku gospodarczym 1950/51 zgodnie z postanowieniami uchwały Prezydium Rządu z dnia 17 czerwca 1950 r.

2. Ustala się, że:

a) skupu zbóż od P.G.R. i spółdzielni produkcyjnych dokonują P.Z.Z. na podstawie umów określających warunki, rozmiary i terminy dostaw dla poszczególnych jednostek;

b) skupu zbóż od rolników prowadzących gospodarstwa indywidualne, jak również zbóż, dostarczonych tytułem podatku gruntowego, dokonują na rachunek własny gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”, które następnie sprzedają zakupione zboże P.Z.Z. wg planów określających rodzaj zbóż oraz terminy dostaw;

c) odbioru zboża na poczet podatku gruntowego dokonują spółdzielnie gminne „Samopomocy Chłopskiej”, które następnie sprzedają zboże Polskim Zakładom Zbożowym.

3. Ustala się następujące standarty i ceny dla skupu zbóż w roku gospodarczym 1950/51.

Zyto.

Ciężar gatunkowy nie niżej 700 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 97%, zanieczyszczenie 3%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń nieszkodliwych. Obsada obcymi uprawami do 2%; bez zapachu stęchlizny, pleśni i zapachów chemicznych. Pszenicy w życie nie zalicza się do zanieczyszczeń i obsady. Bez porostu. Sporadyczny wołek dopuszczalny.

Ceny żyta dla producenta rolnego w poszczególnych powiatach pozostają w zeszłorocznej wysokości.

Pszenica I standartu.

Ciężar gatunkowy nie niżej 765 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 98%, zanieczyszczenie do 2%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych. Obsada żytem i jęczmieniem do 2%; poza tym zdrowa, bez zapachu stęchlizny, pleśni oraz zapachów chemicznych. Pszenica nie może być porażona wołkiem ani zawierać śnieci i czosnku dzikiego.

Pszenica II standartu.

Ciężar gatunkowy nie niżej 745 gr/l, wilgotność do 15,5%, czystość 97%, zanieczyszczenie do 3%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych. Obsada obcymi uprawami — żytem, jęczmieniem i owsem, nie może przekraczać 4%. Dopuszczalny porost do 2%; poza tym zdrowa, bez zapachu stęchlizny, pleśni oraz zapachów chemicznych, dopuszczalne porażenie śniecią do pierwszego stopnia. Sporadyczny wołek i rozkruszek będzie tolerowany.

Pszenica czerwono-szklista.

Ciężar gatunkowy 750 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 98%, zanieczyszczenie do 2%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych. Dopuszczalna ilość ziarna mączystych do 30%. Obsada żytem i jęczmieniem do 2%; poza tym zdrowa, bez zapachu stęchlizny, pleśni, bez śnieci i czosnku dzikiego. Dopuszczalny porost do 2%. Pszenica nie może zawierać wołków.

Ceny pszenicy I i II standartu dla producenta rolnego w poszczególnych powiatach pozostają w zeszłorocznej wysokości, dla pszenicy czerwono-szklistej ustala się cenę 3.600 zł wyłącznie dla województw: wrocławskiego, katowickiego i opolskiego.

Jęczmień I standartu.

Jęczmień jary dwurzędowy, jednolity, o jasnym kolorze. Ciężar gatunkowy nie niżej 690 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 98%, zanieczyszczenia do 2%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych; bez porostu, bez ziarna o ciemnych końcach, nie zadeszczony, zdrowy, bez zapachu stęchlizny i pleśni oraz zapachów chemicznych. Ziarna połamane i obce uprawne zalicza się do zanieczyszczeń. Jęczmień nie może być porażony wołkiem. Próba obsiewu na 1 i 2 sicie (2,8 i 2,5 mm) 75%, energia kiełkowania 90%, siła kiełkowania 93%.

Jęczmień II standartu.

Ciężar gatunkowy nie niżej 650 gr/l, wilgotność do 15,5%, czystość 97%, zanieczyszczenie do 3%, w tym mineralnych do 0,5%, chwastów szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych; poza tym zdrowy, bez zapachu stęchlizny, pleśni i zapachów chemicznych. Dopuszczalny porost do 3%, ziarno o ciemnych końcach do 5%. Sporadyczny wołek dopuszczalny. Obsada obcymi uprawami 4%. Ziarna łubinu zalicza się do zanieczyszczeń.

Ceny jęczmienia I i II standartu dla producenta rolnego w poszczególnych powiatach pozostają w zeszłorocznej wysokości.

Dla jęczmienia z kontraktacji wg warunków, ustalonych w umowie kontraktacyjnej.

Owies I standartu.

Ciężar gatunkowy nie niżej 500 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 98%, zanieczyszczenie 2%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych; poza tym zdrowy, bez zapachu stęchlizny i pleśni oraz zapachów chemicznych i bez porostu.

Dopuszczalna obsada jęczmieniem do 3%, jednolity w kolorze, nie zadeszczony, bez łubinu. Owies nie może być porażony wołkiem.

Owies II standartu.

Ciężar gatunkowy nie niżej 470 gr/l, wilgotność do 15,5%, czystość 97%, zanieczyszczenie do 3%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń organicznie nieszkodliwych; poza tym zdrowy, bez zapachu stęchlizny i pleśni oraz bez zapachów chemicznych. Obsada jęczmieniem do 5%, ziarna łubinu zalicza się do zanieczyszczeń. Sporadyczny wołek dopuszczalny. Dopuszczalny porost do 2%.

Ceny dla owsa: I standart 2.250 zł za 100 kg
II „ „ 2.000 „ „

Gryka.

Ciężar gatunkowy nie niżej 585 gr/l, wilgotność do 15%, czystość 95%, zanieczyszczenie 5%, w tym mineralnych do 0,5%, szkodliwych do 0,5%, reszta zanieczyszczeń — obce uprawne, organicznie nieszkodliwe. Dopuszczalna zawartość gryki dzikiej poza zanieczyszczeniem do 4%. Poza tym bez zapachu stęchlizny i pleśni oraz zapachów chemicznych.

Cena gryki 3.700 zł za 100 kg.

Proso.

Ciężar gatunkowy nie niżej 725 gr/1, wilgotność do 15%, zanieczyszczenie do 4%, czystość 96%, bez zapachu stęchlizny i pleśni oraz zapachów mineralnych.

Cena prosa 3.000 zł za 100 kg.

Wyżej wymienione ceny płacone są producentom przez punkty skupu.

4. Zleca się Ministrowi Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wydanie instrukcji dotyczącej potrąceń przy dostawie zbóż nie odpowiadających standartom.

5. Minister Handlu Wewnętrznego zleci podległemu aparatowi (C. R. S. „Samopomoc Chłopska“ i Polskie Zakłady Zbożowe) przestrzeganie w obrocie ustalonych standartów.

6. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych do zmiany standartów w czasie do dnia 1 września 1950 r. w zależności od wyniku omiotów.

7. Dla zboża, dostarczonego w ramach dostaw na podatek gruntowy, obowiązują ceny wg standartów.

8. W celu zapewnienia dla P. Z. Z. pojemności magazynowej, przekazanie innym użytkownikom magazynów zbożowych lub ich części, znajdujących się w użytkowaniu P. Z. Z., jest dopuszczalne tylko za wyraźnym zezwoleniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

9. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do przeprowadzenia w terminie do dnia 15 sierpnia b.r. dezynsekcji magazynów, przeznaczonych do składowania zbóż.

10. Zleca się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego wykorzystać magazyny kolejowe dla skupu i składowania zbóż.

11. Zobowiązuje się:

a) Ministrów: Handlu Wewnętrznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Górnictwa i Przemysłu Ciężkiego do zapewnienia niezbędnej ilości środków pędnych dla agregatów młocarnianych i czyszczalniowych, a w szczególności energii elektrycznej, węgla i produktów naftowych;

b) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do zmobilizowania wszystkich środków w kierunku wykorzystania parku młocarnianego i czyszczalniowego dla celów akcji skupu.

12. Zobowiązuje się Ministra Finansów do zapewnienia i terminowego rozprowadzenia środków finansowych, przeznaczonych na cele akcji skupu zbóż.

13. Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do postawienia do dyspozycji dla celów akcji skupu zbóż należycie wyposażonych środków transportowych, w szczególności krytych wagonów kolejowych szczelnych, wydezynsekowanych i zaopatrzonych w deski zastawne.

14. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych do zorganizowania przewozu samochodowego na podstawie planów, złożonych przez P. K. S. w porozumieniu z P. Z. Z. i C. R. S. Dla wykonania tych planów upoważnia się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych do dysponowania taborem innych użytkowników poza P. K. S., P. Z. Z. i C. R. S.

15. Upoważnia się Ministra Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami do zarządzenia przerzutu między województwami, w wypadkach konieczności, samochodów ciężarowych innych użytkowników poza P. K. S., C. R. S. i P. Z. Z.

16. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych do wydawania w wypadkach konieczności poleceń przewozu zboża z punktów skupu do stacji kolejowej w drodze szarwarku.

JESIENNA AKCJA ZIEMNIACZANA 1950 r.

Dla jesiennej akcji ziemniaczanej 1950 r. ustala się następujące zasady:

1. Dla zaopatrzenia w ziemniaki zorganizowanych konsumentów indywidualnych i dla potrzeb żywienia zbiorowego dzieli się kraj na dwie strefy wg załącznika Nr 1.

W I strefie zaopatrzenie w ziemniaki będzie się odbywać wg zasad, ustalonych poniżej.

Na terenie II-jej strefy konsumenci indywidualni i zbiorowi zaopatrzą się w ziemniaki bezpośrednio w najbliższych spółdzielniach gminnych (po wykonaniu przez nie przerzutów) lub w porozumieniu ze spółdzielnią gminną bezpośrednio od producentów.

Poza tym zezwala się producentom rolnym na przewóz furmankami na terenie całego kraju ziemniaków na za-

opatrzanie konsumentów i sklepów detalicznych.

2. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do dokonania skupu ziemniaków przez aparat spółdzielni, zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, zgodnie z państwowym planem obrotu towarowego na rok 1950.

3. Minister Handlu Wewnętrznego zapewni do dnia 5 września 1950 r. zaopatrzenie w ziemniaki przez spółdzielnie, zrzeszone w Z. S. S., w obrębie I-jej strefy zorganizowanych konsumentów indywidualnych oraz społeczne zakłady żywienia zbiorowego.

W II-jej strefie spółdzielnie, zrzeszone w Z. S. S., obejmą również zaopatrzenie tych spośród społecznych zakładów żywienia zbiorowego oraz zorganizowanych konsumentów indywidualnych, którzy zgłoszą swe zapotrzebowania.

4. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do dokonania ewentualnych zmian ilości ziemniaków, przeznaczonych na zaopatrzenie indywidualnych konsumentów zorganizowanych oraz uspołecznionych zakładów żywienia zbiorowego w zależności od otrzymanych zgłoszeń.

5. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego do ścisłego przestrzegania warunków kontraktacyjnych.

6. Przemysły ziemniaczane, podległe Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz przemysły, nadzorowane przez Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego, zaopatrują się w ziemniaki:

- a) z kontraktacji własnej,
- b) z dostaw aparatu, podległego Ministerstwu Handlu Wewnętrznego,
- c) z zakupów bezpośrednich u producentów-rolników.

7. Zleca się Ministrowi Handlu Wewnętrznego powołanie Komisarza Generalnego do spraw akcji ziemniaczanej. Komisarz Generalny przedłoży Ministrowi Handlu Wewnętrznego do zatwierdzenia listy kandydatów na wojewódzkich Komisarzy.

Ustala się następującą kolejność dostaw ziemniaków:

- 1) zaopatrzenie rynku i stworzenie rezerwy zimowej,
- 2) zaopatrzenie przemysłu,
- 3) potrzeby tuczu przemysłowego.

8. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do opracowania do dnia 25 sierpnia 1950 r. planu transportu i przerzutów ziemniaków, uzgodnionego z Ministrem Komunikacji.

9. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych do wydawania w wyjątkowych wypadkach poleceń przewozu ziemniaków z punktów skupu do stacji kolejowej w drodze szarwarku.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych do zorganizowania przewozu samochodowego na podstawie planów, złożonych przez P.K.S. w porozumieniu z C.R.S. i Z.S.S.

Dla wykonania tych planów upoważnia się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych do dysponowania taborami innych użytkowników poza P.K.S., C.R.S. i Z.S.S.

10. W wypadkach konieczności upoważnia się Ministra Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami do zarządzenia przerzutu między województwami samochodów ciężarowych innych użytkowników poza P.K.S., C.R.S., Z.S.S.

11. a) Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do zorganizowania transportu kolejowego.

b) Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do zlecenia służbie handlowej P.K.P. dokonywania wstępnej standaryzacji ziemniaków przy załadunku, ekspedycji, przeekspediowania oraz inkasa należności i dokonywania rozliczeń pomiędzy dostawcą (spółdzielnią gminną) a odbiorcą (spółdzielnią spóżywców).

12. Zatwierdza się standart ziemniaków w roku gospodarczym 1950—51 wg załącznika Nr 2.

13. Zobowiązuje się Ministrów resortów, w których posiadaniu znajdują się magazyny w ośrodkach miejskich, budowane dla celów przechowywania ziemniaków (tzw. ziemniaczarki), nie wykorzystane lub wykorzystane niezgodnie z ich przeznaczeniem do przekazania ich spółdzielniom spóżywców na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego i w terminie, podanym we wniosku.

14. Zobowiązuje się Ministra Finansów do zlecenia Narodowemu Bankowi Polskiemu uruchomienia krótkoterminowego kredytu nie oprocentowanego dla spółdzielni spóżywców, potrzebnego dla sfinansowania sprzedaży ratulnej ziemniaków dla pracowników sektora uspołecznionego.

Do zakupu ratального ziemniaków w wysokości 300 kg uprawnieni są pracownicy sektora uspołecznionego, których pełne uposażenie miesięczne nie przekracza 20.000 zł i którzy posiadają na utrzymaniu co najmniej 2 członków rodziny, na których pobierają zasiłek rodzinny.

Pracownicy sektora uspołecznionego w województwie wrocławskim oraz na ter. b. województwa śląskiego, których pełne uposażenie nie przekracza 25.000 zł, uprawnieni są do ratального zakupu ziemniaków po 100 kg na pracującego oraz po 100 kg na każdego członka rodziny, pozostającego na utrzymaniu pracującego, na którego pracujący pobiera zasiłek rodzinny.

Pracownicy przemysłów: węglowego i hutniczego uprawnieni są do zakupu ziemniaków na analogicznych warunkach, jak pracownicy województwa wrocławskiego i na ter. b. województwa śląskiego, jednak bez ograniczenia pod względem wysokości zarobków.

Splata należności powinny następować w czterech ratach przez okres pięciu miesięcy:

a) dla pracowników przemysłów węglowego i hutniczego w terminach: 15.IX. — 15.X. — 15.XI. — 15.I. 1951 r.;

b) dla pozostałych pracowników: 15.X. — 15.XI. — 15.I. — 15.II. 1951 r.

15. Zobowiązuje się Ministra Finansów do zlecenia Narodowemu Bankowi Polskiemu uruchomienia krótkoterminowego kredytu do wysokości 1.000.000.000 zł dla zakładów pracy prowadzących stołówki oraz dla uspołecznionych zakładów żywienia zbiorowego (zakłady gastronomiczne, gospody ludowe, stołówki zamknięte itp.) na zakup ziemniaków na okres jesienno-zimowy.

Splata nastąpi w czterech ratach miesięcznych, począwszy od dnia 1 listopada 1950 r.

AKCJA SKUPU BURAKÓW CUKROWYCH.

1. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego do wydania potrzebnych zarządzeń, mających na celu:

a) zorganizowanie kampanii wykopów buraków cukrowych w czasie od 1.X. do 31.X. 1950 r. z tym, że Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali tereny, na których wykopki rozpoczną się w czasie od 25.IX. do 30.IX. 1950 r.;

b) planową dostawę buraków cukrowych do cukrowni w terminie od 28.IX. do 15.XII. 1950 r.

Dostawy będą się odbywać na warunkach, ustalonych w umowach plantacyjnych i w umowie z P.G.R.-ami.

2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

a) do przygotowania i uruchomienia na dzień 25.IX. 1950 r. punktów odbioru buraków cukrowych;

b) do przygotowania do dnia 15.IX. 1950 r. cukrowni do przerobu buraków w kampanii 1950/51.

3. Plantatorzy dostarczą buraki własnymi środkami bezpośrednio do cukrowni zgodnie z kontraktami. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do wydania odpowiednich zarządzeń w sprawie dostawy buraków własnymi środkami przez P.G.R.

4. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

a) do zorganizowania dostaw buraków własnymi środkami transportowymi,

b) do wykorzystania wagonów pozostających po rozładunku buraków do przewozu wysłódków należnych plantatorom,

c) do wykorzystania w ruchu wahadłowym własnych środków przewozowych do transportu wysłódków należnych plantatorom.

5. Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do postawienia do dyspozycji Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego do przewozu buraków cukrowych transportami bezpośrednimi i kombinowanymi (np. wąsko i szerokokolejnymi) odpowiedniej ilości wagonów i taboru wodnego.

6. Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do przewozu wysłódków świeżych w ruchu wahadłowym w wagonach pozostających po rozładunku buraków cukrowych.

7. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych do wydawania w wyjątkowych wypadkach poleceń przewozu buraków z punktów skupu do stacji kolejowej w drodze szarwarku.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych do zorganizowania przewozu samochodowego na podstawie planów, złożonych przez P.K.S. w porozumieniu z C.Z.P.C.

Dla wykonania tych planów upoważnia się Prezydium Rad Narodowych do dysponowania taborami innych użytkow-

ników poza P.K.S. i C.Z.P.C. W wypadkach konieczności upoważnia się Ministra Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami do zarządzenia przerzutów między województwami samochodów ciężarowych innych użytkowników poza P.K.S. i C.Z.P.C.

8. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do zorganizowania przez P.G.R. i plantatorów indywidualnych bieżącego i terminowego odbioru przewidzianych umową wysłódków świeżych, prasowanych i suszonych w ten sposób, aby zakończenie odbioru wysłódków nastąpiło do dnia 15.I. 1951 r.

AKCJA SKUPU NASION OLEISTYCH.

1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego do odbioru w ciągu roku gospodarczego:

a) rzepaków z P.G.R. i zakontraktowanych od plantatorów indywidualnych,

b) siemienia lnianego od Ministerstwa Przemysłu Lekiego

oraz do planowej dostawy P.G.R. i plantatorom należnych im z tytułu umowy kuchów.

2. Odbiór rzepaków ze zbioru 1950 r. nastąpi na warunkach, ustalonych w umowach kontraktacyjnych, według następującego standardu: rzepak dojrzały, zdrowy, czysty, bez zapachu pleśni, przy wilgotności nie przekraczającej 15% i zanieczyszczeniach do 4%.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik Nr 1 do uchwały Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. (poz. 1115).

Wykaz miejscowości i strefy.

Województwa:	
białostockie	— m. Białystok, m. Hajnówka, m. Łapy;
bydgoskie	— m. Bydgoszcz, m. Toruń, m. Grudziądz, m. Inowrocław, m. Włocławek;
gdańskie	— m. Gdańsk, m. Sopot, m. Gdynia, m. Elbląg, m. Starogard, m. Tczew;
kieleckie	— m. Kielce, m. Częstochowa, m. Radom, m. Starachowice, m. Ostrowiec, m. Skarżysko-Kamienna;
krakowskie	— pow. Kraków, pow. Chrzanów, pow. Biała, pow. Nowy Targ (Zakopane), pow. Nowy Sącz (Krynica), pow. Wadowice, m. Tarnów, m. Żywiec, m. Olkusz;
lubelskie	— m. Lublin,
łódzkie i m. Łódź	— m. Łódź, m. Zgierz, m. Pabianice, m. Ozorków, m. Radomsko, m. Piotrków;
olsztyńskie	— m. Olsztyn;
poznańskie	— m. Poznań, m. Kalisz, m. Gniezno;
rzeszowskie	— m. Rzeszów, m. Mielec, pow. Nisko, pow. Sanok, pow. Jasło, pow. Gorlice, pow. Krosno, pow. Przemysł;
szczęcińskie	— m. Szczecin, m. Koszalin, m. Słupsk, m. Białogard, pow. Wolin-Kamień;
b. śląskie	— całe województwo;
warszawskie i m. st. Warszawa	— m. Warszawa, pow. Warszawa, pow. Błonie;
wrocławskie	— pow. Dzierżoniów, pow. Kamienna Góra, pow. Kłodzko, pow. Bystrzyca, pow. Wrocław, pow. Wałbrzych, pow. Jelenia Góra.

Załącznik Nr 2 do uchwały Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. (poz. 1115).

Normy jakościowe

dla ziemniaków jadalnych na okres gospodarczy 1950/51 r.

I. Ziemniaki jadalne winny być:

- 1) zdrowe, suche, dojrzałe,
- 2) jednolite pod względem barwy skórki (biało-żółte lub różowo-czerwone), przy czym dopuszczalna zawartość ziemniaków o innym kolorze naskórka nie może przekraczać 12%;
- 3) średnica przy odmianach okrągłych i owalnych winna być od 4 cm wzwyż, zaś przy odmianach podłużnych — 3,5 cm wzwyż, o największym poprzecznym przekroju kłęba;
- 4) dopuszczalna zawartość:
 - a) ziemniaków poniżej średnicy — 3%,
 - b) kłębów chorych i zgniłych — 0,5%,

- c) kłębów uszkodzonych mechanicznie w silnym stopniu, porażonych rdzawą lub szarą plamistością, silnie porażonych parchem zwykłym — 3%,
- d) zanieczyszczeń mineralnych i organicznych 3%.

Łączne wady nie mogą przekraczać 5%.

Lekkie uszkodzenie mechaniczne i nadgryzienia do 1/2 cm głębokości w jednym miejscu nie dyskwalifikują ziemniaka.

II. Ładunek ziemniaków jadalnych nie może nastąpić przy temperaturze niższej niż + 2° C. Ładunek przy niższej temperaturze wymaga dodatkowej zgody odbiorcy.

III. W stosunku do producenta rolnego przysługuje aparatowi skupu prawo odmowy przyjęcia towaru nie odpowiadającego standartom.